

PŘÍBĚH OBYČEJNÉHO ČLOVĚKA

Byl jednou jeden dům, strom a člověk. Strom sílil, košatěl a rostl. Dům chátral a stydlivě se krčil vedle velikána. Stromu síly přibývaly, domu ubývaly. Člověk dospěl, dozrál a žil svůj obyčejný život. Jeho touha opravit dům byla velká. Dát mu jeho pravou tvář, aby Boží oko dál dohlíželo na dění kolem.

Člověk stárne. Začíná souboj s časem. Nerovný boj. Přesto se člověk jen tak nevzdává. Uplynulo již mnoho času. Dvacet let v životě člověka není málo. Boží oko prohlédlo. Prohlédlo zásluhou člověka, který svou tvrdošíjnou houževnatostí dal domu jeho ztracenou tvář. Synagoga ve Čkyni, v podhůří Šumavy, zásluhou pana Podlešáka rozzářila kraj.

Skrývala Toru, židovskou bibli. Strom celá léta bedlivě střežil tento poklad. Ale ze stromu pomalu vyprchával život. Nesměle se krčil, jeho poslání chránit poklad skončilo. Člověk dosáhl toho, po čem celý život toužil. Navrátil ztracenou tvář židovské synagoze. Člověku začaly ubývat síly. Zestárnul s uspokojením, že dílo bylo završeno.

Čkyňská synagoga na Šumavě patří mezi kulturní židovské skvosty. Byl to neobyčejný čin obyčejného člověka.

Lucie Dragounová , VIII. A, 2014/15